

len pridelk obeta in po naših terdih nogradih že mehko grojzdje nahajamo.

Gospod dr. Muršec so pretečeni teden svoje domorodce obiskali in v prvi besedi sadjorejo priporočili, ktere so se ravno že nekteri pridno prijeli. Veliko jih pa še na starem kopitu čepí, kteri se izgovarjajo, da jim ne rase. Ni čudo! ker prav ne sadijo, podučiti se pa ne dajo.

Poslednjič me mika še miloserčne sosede pohvaliti, kteri se čez štiri mesce niso naveličali, revnemu dekletu, ktero se v postelji ganiti nemore, s hrano in vso postrežbo pomagati. Jerca Macun, 19 let stara, ubogih staršev hči, je 5. majnika v votlem bregu za stezo kamnje kopala, zemlja se vruši in hipoma je bila čevolj čez glavo pod zemljo, — pomoči pa hitro ni. Čez nekoliko časa jo vender živo izkopljejo, ako ravno je vse reklo: Bog daj duši dobro, truplo bo v kratkem na pokop. Desno nogo revi zasip tako polomi, da ji zdravnik v spodnem pregibu več kostí izvzame. Skerbni zdravnik g. Lovre Tancer si veliko prizadeva, in vidi se, da bo deklico skoro na nogo spravil; le to nas teži, ker blagemu možu ne bomo mogli po zaslužbi naplačati. Na njem vidimo, da ni le za gotov denar zdravnik, ampak da v svojih opravilih po kerščanski ljubezni ravná, za ktero mu gre preserčna hvala in zahvala!

Juri Gomilšak, srenjski svetovavec.

Iz Ljubljane. „Koledarček za leto 1853“ dosto pomnožen in z dvéma podobama ozaljšan, se že natiskuje in bo še ti mesec gotov. — Ravno je prejela kmetijska družba rokopis perviga dela novih kmetijskih bukev gosp. fajmoštra Janeza Zalokar-ja, ki se bojo imenovale: „Umno kmetovanje in gospodarstvo, — to je, dobri sveti v nar potrebnih kmetijskih rečéh z oziram na terdne naravne postave, de se kar nar boljši in nar veči pridelki in prihodki od kmetije dosežejo, v prid posestnikom in domovini“. 1. del obseže: „obdelovanje zemlje in pridelovanje koristnih rastlín“. Iz maliga, kar smo dosihmal mogli rokopis pregledati, zamoremo že reči, da je delo kaj izverstno in tako prijetno po domače pisano, da zamorejo Slovenci se že naprej veseliti teh sila potrebnih prelepih bukev. Slavni gosp. pisatelj je leté kaj primerne besede Horacia na čelo teh bukev postavil: „Blagor mu, ki delječ od mestnih homatij očetovo polje s svojimi voliči obdeluje“. — Važniši reči poslednje seje mestniga zbora pretekli četertek so bile: Po odhodu penzioniraniga gosp. magistratniga svetovavca Köstel-na spraznjeno mesto se ima vposled naukaza vis. c. k. deželniga poglavarstva berž izpisati, da se drugi magistratni svetovavec postavi v službo; — na povabilo društva Teržaskiga za napravo vojne barke, ki se ima slavnemu maršalu Radeckimu na čast imenovati, je po izgledu družih mest sklenul mestni odbor podariti 500 fl.; — vis. c. k. deželno poglavarstvo naznani, da se bo realna šola s 3 razredi prihodnje šolsko leto začela, in da se v ta namen že pripravljajo potrebne sôbe za realne učilnice iz poprejšnjih bogoslovskih sôb; sôbe za gosp. bogoslovce pa se pripravljajo v seminišču (alumnatu); — zastran ljudskih šol v fari St. Jakoba in Franciskanov je ostal odbor pri svojim prejšnjim mnenji; — gosp. Souvanu je bila lovska pravica na Ljubljanskim mahu proti temu na 3 leta podaljšana, da plača vsako leto 50 fl. več; — za zdravila za mestne uboge in mestno ubožnišnico od 5 kvatrov položena apotekarska rajtinga je bila pretresena, in po tem sklenjeno, naj se znesek z 2246 fl. 30¹/₄ kr. apotekarjem iz mestne kase plača; — odgovor vis. c. k. ministerstva notranjih oprav na prošnjo mestniga odbora „naj bi se ob ognji,

kakor dosihmal, tudi prihodnjič na gradu s topovi (kanoni) znamenje dajalo“, je bil predbran, po kterim prošnja ni uslišana.

Novičar iz mnogih krajev.

Dunajski cesarski časnik ponavlja opomin zastran preklicanih starih krajcarjev, polkrajcarjev in vinarjev od leta 1816 in novejših dvakrajcarjev od leta 1848, ki pridejo konec tega leta ob denarno veljavnost in se bojo potem le po cenikotlovine spečati mogli. Naj se tedaj — govori omenjeni opomin — vsak do tistiga časa znebí tega preklicaniga drobiža, kteriga pri kakošnim plačilu vse cesarske kase noter do dvéh forintov ali goldinarjev jemlejo, — kdor ga ima pa več, naj ga pri cesarskih deželnih velikih kasah ali denarnih vradijah (Münzamt) še ob pravim času zmenja. — Po cesarskim ukazu je vis. ministerstvo kupčijstva za poravnanje struge, kjer Tisa teče 20.000 fl., za Donavo 50.000 fl., kjer pa reka Maroš teče, 20.000 fl. dovolilo. — Po ministerskim naukazu bo ob živinski kugi, če je treba kakošno živinče pobiti, posestnik le v dvéh primerlejih povračilo za pobito živino prejel, namreč: če se ob začetku kuge, da se po notrajni preiskavi bolezin spozná, kakošno živinče na povelje za to postavljeniga zdravnika zakolje ali pobije, — in drugič, če cesarski komisar na podlagi zdravnikoviga spričala ukaže, naj se živinče pobije, da se tako zabrani razširjenje kuge ali ji popolnoma konec stori. — Magistrat Dunajski je, tarifo mesa ponižati, nasvetoval višji vladi, da naj pripuští, da vsak, kdor živino redí, jo tudi v mestu klati smé. Kdor le kolčikaj vé, da živinorejic se ne bo lahko z mesarstvom vkvarjal, se mora čuditi takimu nasvetu! — V gojzdih Galicie dela neka še prav nepoznana ôsa na borovcih (Kieferblattwespe, tenthredo pini) strašno škodo. — Ceste po Ogerskim in Erdeljskim popraviti, je dovolilo vis. ministerstvo 95.000 fl. — Iz Černegore pridejo nek poslanci k našimu cesarju: da naj bi tudi on, kakor Ruski car, Černogoro za samostojno deželo spoznal. — V Hollandii so nek 2 stekla človeka ozdravili, da so jima žeplenokisluga kinína in veliko opiuma dali. — Kruse, doktor zdravilstva, je našel prosto mašino, po kteri telegraf prinešene naznanila tudi sam natiskuje, da jih ne bo treba, kakor dosihmal, pisati; o eni minuti natisne 28 pismenk. — Še nikdar ni bila v Varšavi kolera tako huda ko letos; v več hišah so pomerli vsi ljudje. — V Rimu jaderno delajo terdnjavo na Angeljskim gradu. — Po vsih nogradih Španjskiga razsaja grojzdna plesnoba tako hudo, da letos ne bo Malaga ne Kseresa. — Napoleon se bo nek 15. t. m. na pot podal na južno stran Francoskiga in bo potoval do 16. oktobra. — Pruska vlada se noče vdati zedinjeni nemški družbi zastran cola.

Dostavek

k slovenskim besedam v listih 61, 62.

Iz Terviža poleg Pazna v Istrii. Pri nas: mesecnica namest mesenica; pilotína namest piljenica; glavina namest istina; uboščina pomeni pri nas revšino (Armut); početak namest načetak; načetak je navadno le, na pr. kruh, sodec itd. načeti; jediščina pomeni pri nas, česta, na pr., mož ali žena brez otrok na domu: da sam jedin ne more povsod vsega opraviti; skupčina namest stična; užitak namest spolovina. Podobnik, fajmošter.